GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România şi străinătate:

Pe anŭ 36 fr., pe şése luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:

la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţi.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sorisori nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 132. Duminecă 29 Iulie (10 Augustŭ) 1884.

Braşovŭ în 28 Iulie (9 Augustŭ).

Principele de Bismark a inauguratŭ o campaniă seriósă în contra „elementelorŭ nesigure." Delăturarea acestorŭ elemente pare a fi marea problemă a ḍilei.

Unulŭ din ḍiarele oficióse din capitala Rusiei, „Gazeta de Petersburg," are informaţiunea, că mĕsurile de espulsiune în contra Ruşilorŭ din Berlin vorŭ fi continuate şi faţă de supuşii celorlalte state. Este posibilŭ, ḍice numita fóie, ca şi alte state se procédă totŭ asemenea, spre a delăturá în unire, „pe basa legilorŭ esistente" elementele nesigure.

Cari sunt aceste elemente? Eată o întrebare la care cu greu se póte rĕspunde. Căcĭ décă ar fi vorba numai de vagabunḍi, de nihilişti şi de anarchişti, nu mai e de lipsă d'a sĕ luá mĕsurĭ speciale de espulsiune, după ce şi aşa întregŭ aparatulŭ poliţielorŭ este pusŭ în mişcare spre ai descoperí.

Mĕsura de espulsiune a poliţiei din Berlinŭ fiindŭ estinsă asupra tuturorŭ supuşilorŭ ruşi: tineri şi bĕtrânĭ, însuraţi şi neînsuraţi, locuitorĭ vechĭ séu pasagerĭ ai capitalei germane, este de-o importanţă multŭ mai mare, şi după tóte prevederile omenescĭ ea n'a putută fi luată decâtŭ din douĕ consideraţiunĭ. Séu că principele Bismarck consideră pe toţĭ supuşii străinĭ locuitorĭ în Germania, ca pe unŭ elementŭ turburătorŭ, care face şi nutresce propaganda revoluţionară în Germania, ce ameninţă temeliile monarchiei Hohenzollerilorŭ, séu că cu acea espulsiune urmăresce unŭ scopŭ deosebitŭ faţă de Rusia.

Décă amŭ puté crede ḍiarelorŭ germane casulŭ celŭ d'ântâiu este celŭ mai probabilŭ; ear décă vomŭ avé în vedere tăcerea semnificativă, ce-o observă o parte a pressei rusescĭ şi bănuelile ce le esprimă cealaltă parte ne vomŭ gândi mai multŭ la eventualitatea din urmă.

Şi care póte fi motivulŭ politicŭ de care se conducŭ cei din Berlinŭ? Unii ḍicŭ că voiescŭ sĕ facă unŭ serviciu Rusiei, dér ḍiarulŭ rusŭ „Herold" o spune clarŭ şi limpede, că Ruşii sunt prigoniţĭ de cătră Pruşĭ, pentru a încordá relaţiunile între Germania şi Rusia.

Acésta ar însemná că se prepară viitorulŭ rĕsboiu alŭ Austro-Germaniei cu Rusia, pe care, se ḍice, că l'ar dorí aşa de multŭ marele cancelarŭ germanŭ.

Ḍiarele rusescĭ, ca şi cândŭ arŭ fi voitŭ se aibă o probă, că espulsiunea Ruşilorŭ din Berlinŭ nu este îndreptată în contra Rusiei, pretinseră mai tóte, că urmarea logică a acestui faptŭ, décă nu e vorba numai de jidărirea Ruşilorŭ, ar fi, ca mĕsurile de espulsiune sĕ se estindă şi asupra supuşilorŭ celorlalte state.

Acéstă dorinţă se esprimă din ce în ce mai multŭ şi ceea ce este fórte caracteristicŭ până acuma numai din partea pressei rusescĭ. „Gazeta de Petersburg" ne spune, că Rusia ar fi luatŭ iniţiativa pentru ca tóte statele se facă ca Germania cu supuşii străinĭ. Acésta însĕ încă nu dovedesce că Rusia ar fi fostŭ din capulŭ locului înţelésă cu Germania.

Amŭ accentuatŭ aceste împrejurărĭ, căcĭ după modulŭ cum se va resolvá misterulŭ afacerei espulsiunii se vorŭ puté judecá şi adevĕratele relaţiunĭ ale Germaniei cu Rusia şi întru câtŭ aceste douĕ state mergŭ séu nu mână în mână.

Posibilŭ ar fi şi aceea, că Rusia, ne mai sciindŭ ce sĕ încépă cu nihiliştii, voesce sĕ li se spargă tóte cuiburile din străinătate, de unde se conducŭ tóte mişcările revoluţionarilorŭ ruşĭ.

Orĭ-cum ar fi, prepare-se séu nu rĕsboiulŭ dintre Austro-Germania şi Rusia, unŭ lucru e sigurŭ, că aceste mĕsurĭ, mai alesŭ décă se vorŭ luá şi de celelalte state, vorŭ produce o reacţiune grozavă în Europa, care ca tóte reacţiunile, ce au bântuitŭ în seclulŭ acesta popórele continentului, se va sfĕrşí printr'o vĕrsare de sânge cumplită.

Prin urmare, fie că mĕsurile de espulsiune se facŭ în contra Rusiei, fie că se facŭ în serviciulŭ ei şi dintr'unŭ casŭ şi dintr'altulŭ nu resultă decâtŭ rĕsboiulŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Berlinŭ, 9 Augustŭ. Imperatulŭ Wilhelm a sositŭ sĕnĕtosŭ în Grossbeeren şi de aicĭ a plecatŭ îndată la Babelsbergŭ.

Versailles, 9 Augustŭ. — Congresulŭ după mai multe scene turbulente provocate de partidele oposante drépta şi stînga, a hotărîtŭ încheierea desbaterii generale. Şedinţa în urma acestei hotărîrĭ a trebuitŭ sĕ fiă întreruptă din causa sgomotului, care numai voia sĕ înceteze. Şedinţa redeschisându-se mai pe urmă sĕ începŭ discursiunea specială (pe articule) a proiectului de revisuire.

Salerno, 9 Augustŭ. — Magazinulŭ de prafŭ din castelulŭ San Giorgio a esplodatŭ. Trei persóne mórte, trei vulnerate.

CRONICA ḌILEI.

Mâne Duminecă, în 10 Augustŭ, musica pompierilorŭ voluntarĭ va dá la 4 óre d. a. concertŭ la berăria »Hajek« (Hellwig).

*

Reuniunea învĕţătorilorŭ ungurĭ din Ungaria de sudŭ şi-a ţinutŭ adunarea generală în 15 şi 16 Iulie st. n. în Becichereculŭ mare şi a alesŭ de membru onorificŭ pe ministrulŭ instrucţiunei şi alŭ cultelorŭ Augustŭ Trefort. In diploma, ce i s'a trimisŭ Trefort este numitŭ »maestru,« »mare bărbatŭ de statŭ,« şi »nemuritorŭ reformatorŭ alŭ culturei naţionale.« Apoi la unŭ locŭ se ḍice: »Aicĭ, în mijloculŭ povoiului feliuritelorŭ naţionalităţĭ, noi suntemŭ meniţĭ pentru sĕvĕrşirea unui mare lucru. Puterea pentru acésta şi nădejdea în succesŭ ni-o împrumută consciinţa, că în fruntea organisărei culturale ungurescĭ stă Augustŭ de Trefort. Noi avemŭ tare credinţă în triumfulŭ idealului, alŭ cărui drapelŭ ilŭ ţineţĭ şi-lŭ purtaţĭ d-vóstră.« — Scimŭ că acestŭ idealŭ este maghiarisarea şi de aceea nu ne tememŭ că elŭ va triumfá vreo-dată!

*

Referitorŭ la furtulŭ de 30,000 fl. din Buda-pesta nimicŭ sigurŭ nu s'a aflatŭ. Mărturisirile tuturorŭ amploiaţilorŭ de la postă constată, că predarea lădiţelorŭ cu banii s'a făcutŭ în ordine şi la gară şi la oficiulŭ postalŭ din Pesta şi conformŭ instrucţiunilorŭ esistente.

*

Soţia lui Martinŭ Mezei din Cluşiu a născutŭ în sĕptămâna acésta trei fete. Atâtŭ mama câtŭ şi copii sunt sănătoşĭ.

*

In tabĕra de barace dela Murĕşŭ-Oşorheiu vorŭ fi concentrate 9 bataiône de honveḍi şi unŭ regimentŭ de husarĭ, cu totulŭ 2250 de ómenĭ infanteriă şi 600 cavaleriă. Manevrele vorŭ durá 19 ḍile, dela 9—27 Septembre.

*

Unŭ corespondentŭ din Viena alŭ »Voinţei Naţionale« vorbesce într'o scrisóre şi despre d-ra Agata Bârsescu şi ḍice: »Iată lista rolurilorŭ ce ea va jucá în érna viitóre sub speciala direcţiune a directorului şi marelui poetŭ dramaticŭ Wildbrandt: ‚Mademoselle de Laury« (dramă în 5 acte de Conrad Mosing); »Sfîrşitulŭ lui don Juan‘; (tragediă de Paul Heyse, rolulŭ Gittei); ‚Princesa Eboli« (din ‚Don Carlos« de Schiller); ‚Portia« (din Schyllock de Scheackspeare); »Leonora« (din »Vasal‘ şi »Riege‘ de Wildbrandt); ‚Joana d'Arc de Schiller; »Lady Milford« (din Cabale und Liebe de Kotzebue).

*

»Românulŭ‘ află, că d-nii Moceanu şi Velescu, cunoscuţii gimnasticĭ şi jucătorĭ românĭ, aŭ ajunsŭ la Madrid în ḍiua de 25 Iulie şi vorŭ dá representaţiunĭ de jocurĭ naţionale.

*

»Telegrafulŭ« spune, că d. colonelŭ Carpŭ plécă în Rusia, ca sĕ aducă ultimulŭ transportŭ de cai pentru armata română. D-sa se duce la Tiflis.

*

‚Agenţia Havas« din România a primitŭ următórea informaţiune: Sâmbătă la 2 Augustŭ, »Societatea naţională« de medicină din Marsilia a ţinutŭ o şedinţă în cursulŭ căreia doctorulŭ românŭ Marcovicĭŭ a declaratŭ, că nu crede în esistenţa microbilorŭ, şi că transmiterea colerei se face, după a sa pĕrere, nu prin miasmele atmosferice, ci prin contactulŭ omenescŭ.

*

D. Emil Castellar, renumitulŭ oratorŭ spaniolŭ, a plecatŭ — ḍice »Voinţa Naţională‘ sĕ viziteze Europa orientală. La finele lui Augustŭ va sosí póte şi în România.

*

Carol Emil Franzos, cunoscutulŭ scriitorŭ, va merge în România, sĕ studieze limba, viaţa şi obiceiurile poporului românŭ.

*

Din Constantinopole se telegrafézĕ, că bastimentulŭ românŭ ‚Mircea« a sositŭ la Batum.

*

Numĕrulŭ persónelorŭ date în judecată pentru escesele antisemitice din Nisni-Novgorod se urcă la cifra de 43.

*

»Journal de St. Petersburg« desmite scirea dată de unele ḍiare francese şi belgiane, că în Rusia s'arŭ fi ivitŭ bóle epidemice. Ciuma siberică, despre care sĕ vorbesce, este pesta bovină. Omenĭ n'au muritŭ nicĭ unulŭ de nicĭ o bólă epidemică.

*

Comandantulŭ regimentului de gardă călăreţă, din Petersburg, colonelulŭ Bareatinsky a fostŭ concediatŭ şi destituitŭ din postulŭ de ajutantŭ imperialŭ. Séu vr'o intrigă, e causa, séu e nihilistŭ.

*

Din Varşovia se anunţă, că ţarulŭ va face călĕtoria sa la Varşovia pe mare până la Danzig şi de aicĭ pe Vistula în susŭ până la castelulŭ Skierniewice, care e situatŭ în apropierea Varşoviei şi destinatŭ şederii ţarului. Despre întâlnirea ţarului cu împĕraţii Germaniei şi Austro-Ungariei în Alexandrowo nu se mai vorbesce nimicŭ.

*

Se scrie din Sevastopolŭ unui ḍiarŭ din Moscva, că în ḍiua de 11 (23) l. c. s'a întêmplatŭ acolo o mare nenorocire. Dela 8 diminéţa până la 1 după améḍi cădŭ atâtŭ în oraşŭ câtŭ şi în împrejurimea lui o plóie aşa de torenţială în câtŭ făcu marĭ stricăciunĭ. In oraşŭ casele au suferitŭ mare pagubă şi unele din ele suntŭ cu totulŭ distruse. Apa din Balca crescea cu o iuţélă înfiorătóre. In acéstă furtună periră şi ómenĭ aşa d. e. trei copii ai locuitorului Poliaca s'au înecatŭ, precum şi mai mulţĭ ţĕranĭ, cari erau ocupaţĭ cu lucrarea câmpului.

S'au distrusŭ asemenea şi edificiurĭ, printre carĭ şi visteria. Paguba numai din oraşŭ se uşcă până la 200,000 ruble.

*

»Pol. Corr.« anunţă, că Pórta pregătesce trupe, muniţiune şi proviantŭ pentru suprimarea revoltei din

Yemen-Tonpelé. Trupele de acolo voră fi ridicate la cifra de 10,000 de ómenĭ.

*

Dintre cei optŭ soldaţĭ turcescĭ, carĭ au fostŭ condamnaţĭ la mórte pentru revolta din Assiuth, doi au fostŭ esecutaţĭ Marţia trecută. Pedépsa celorŭ lalţi s'a schimbatŭ în muncă silnică pe viaţă.

*

Intr'unulŭ din numerile trecute anunţasemŭ, că d. Binder, fiulŭ consulului englesŭ dela Rodosto a fostŭ prinsŭ de briganḑi, şi i-a cerutŭ 7000 punţĭ sterlingĭ ca preţŭ de rĕscumpĕrare. »Pol. Corr.« află acum din Bellova că d. Binder se află în viaţă, dar bolnavŭ din causa spaimei şi a călĕtoriei obositóre. O scrisóre în limba grécă, subscrisă de d. Binder şi de capulŭ briganḑilorŭ s'a trimisŭ superiorilorŭ sĕi, cerĕndu-se 4000 punţĭ turcescĭ, preţulŭ rĕscumpĕrării. Tratările s'au şi începutŭ între superiorii d-lui Binder şi între capulŭ briganḑilorŭ. Totdeodată autorităţile ostrumelice îşĭ dau tóte silinţele sĕ prindă pe tâlharĭ.

*

Flota francesă, sub comanda admiralului Courbet, a desbarcatŭ pe insula Formosa şi a ocupatŭ portulŭ şi minele dela Colung. Se crede, că Chinesii voră dá despăgubirea de rĕsboiu cerută de guvernulŭ francesŭ, care e hotărîtŭ a procede cu tótă energia în contra Chinei.

*

Oficiulŭ vamalŭ din Lyon a confiscatŭ unŭ butoiu cu esemplare de ale ḑiarului anarchistŭ din Geneva »Rovolte.«

*

Din Linz se telegrafézá la „Neue freie Presse," că în Kirchenschlag şi vecinătăţile sale, după ce a duratŭ tótă ḑiua o mare furtună, cădu pela 4 óre o ploie cu grindină de mărimea unui ou de porumbŭ. In curtea casei băilorŭ ghiaţa era de-o înălţime, între 15—20 centimetri, şi o au cărat-o cu săniile. Ghiaţa se află şi în unele camere, din causă că grindina spărsese ferestrele. Decă cineva se uită din ferĕstră în grădină, ave înaintea lui aspectulŭ unui satŭ în mijloculŭ iernei. — Aceeaşĭ furtună se descărcă şi peste vecinele sate Blindmarkt şi Amstetten. Acĭ se adunară marĭ nuorĭ întunecoşĭ dér în locŭ se cadă apă, cădu grindină de mărimea unei nucĭ, care rănì pe mulţĭ inşĭ ér pe alţii îi umplù de spaimă. In Grein o ruptură de nuorĭ a distrusŭ o móră ér personagiulŭ morei a fostŭ înecatŭ. Şi aicĭ cădu o mare cantitate de grindină, care a făcutŭ marĭ stricăciunĭ.

*

Mai multe corăbióre de pescarĭ englesĭ au prădatŭ mai ḑilele trecute o corăbióră germană. Pentru apĕrarea pescarilorŭ nemţĭ împotriva acestorŭ piraţĭ, s'a staţionatŭ acum o canonieră în Marea de Nordŭ. Englesii însă totŭ nu şi-au contenitŭ atacurile lorŭ, aşa că mai la urmă va fi de lipsă sĕ intervină guvernele celorŭ două ţĕrĭ, pentru a pune capĕtŭ acestorŭ abusurĭ ale pĕscarilorŭ englesĭ.

ADUNAREA DESPĂRŢ. IV. ALŬ ASOCIAŢIUNEI.

Pianulŭ superiorŭ, 5 Augustŭ.

Precum s'a publicatŭ într'unŭ numĕrŭ alŭ preţuitei »Gazete,« provocarea relativă la ţinerea adunării despărţĕmĕntului IV alŭ Asociaţiunei transilvane pentru literatura şi cultura poporului românŭ, acéstă festivitate naţională de mare însemnătate pentru totŭ Românulŭ, s'a şi ţinutŭ aicĭ, Dumineă în 3 Augustŭ sub conducerea d-lui directorŭ interimalŭ Ioanŭ Piso.

Sciindŭ positivŭ că d. secretarŭ alŭ adunării va raportá în modŭ oficiosŭ, şi mai amĕnunţitŭ despre decursulŭ acestei adunărĭ, îmĭ permitŭ a aduce la cunoscinţă Onor. publicŭ cetitorŭ unele momente d'o însemnătate mai caracteristică.

Incă în diminéţa ḑilei de 3 Augustŭ fruntaşii locuitorĭ ai acestei comune, sĕ mişcau ca furnicele în drépta şi în stânga aşteptândŭ cu o însufleţire mare întâmpinarea multŭ doriţilorŭ óspeţĭ. Timpulŭ ploiosŭ de diminéţă se pǎré a nu-i favorisá, dar pe la 8 óre împrăştiindu-sĕ norii şi surîḑĕndŭ unŭ sóre voiosŭ, inimile sĕ liniştiră. O mulţime de bărbaţĭ şi flăcăi călărĭ, îmbrăcaţĭ serbătoresce, cu stindarde naţionale în frunte porniră în galopŭ sub conducerea d-lorŭ învĕţătorĭ spre satulŭ vecinŭ Pianulŭ inferiorŭ pentru a întâmpiná pe binevenţă pe óspeţĭ. Pe la 11 óre stimabilii óspeţĭ sosiră, dar nu în numĕrŭ precum sĕ aşteptau, ci multŭ mai puţinĭ. Cu tóte astea sătenii priviau cu o bucuriă neesprimabilă la cei sosiţĭ.

Acéstă însufleţire a Piănarilorŭ a fostŭ cu atâtŭ mai simţită, de óre ce de cândŭ esistă înalta instituţiune în acestŭ anŭ pentru prima dată s'a serbatŭ aicĭ adunarea. Dupa terminarea serviciului divinŭ, adunarea se deschide în biserica locală prin o cuvĕntare acomodată însemnătăţii ḑilei, rostită de cătră d. directorŭ interimalŭ I. Piso, accentuându-sĕ în terminĭ precişĭ scopulŭ măreţŭ ce-lŭ urmăresce »Asociaţiunea transilvană.« Directorulŭ interimalŭ alŭ desp. aducĕndŭ mai departe la cunoscinţa celorŭ de faţă espirarea terminului alegerii sale şi prin urmare încetarea dreptului d'a conduce adunarea, se adresézá cătră adunare sĕ algă unŭ preşedinte pentru conducerea şedinţei. S'alege totŭ Dir. inter., se formézá comisiunile şi se procedézá mai departe pe basa programului. Ajungĕndŭ pe tapetŭ cestiunea alegerii directorelui pe anulŭ viitorŭ, sĕ propune d. Ioanŭ Piso şi se alege.

Până aicĭ au decursŭ lucrurile mai multŭ monotonŭ; partea cea mai însemnată însĕ din totŭ decursulŭ şedinţei şi aşa ḑicĕndŭ coloritulŭ celŭ mai bătătorŭ la ochĭ sĕ cuprinde în vorbirea de mulţămire a directorelui şedinţei şi anume: Directorele mulţămindŭ adunării pentru încrederea depusă în dĕnsulŭ, arată zelulŭ deosebitŭ şi interesulŭ viu cu care urmăresce acéstă causă săntă, şi că în mânia tuturorŭ persecuţiunilorŭ şi intrigelorŭ, şi atacurilorŭ, ce a avutŭ a suferi dela adversarii sĕi, a făcutŭ totŭ ce s'a putută şi va face şi de aicĭ încolo.

Ei bine! de unde provinŭ atacurile, persecuţiunile şi alte multe înşirate de d. vorbitorŭ? Spre a mĕ înţelege on. cetitorĭ, trebue aruncată o privire asupra relaţiunilorŭ sociale esistente între inteligenţa sebeşană. Este bine cunoscutŭ onor. cetitorĭ, că de vr'o câţĭ-va anĭ Sebeşulŭ este teatrulŭ scenelorŭ celorŭ mai neplăcute.

Inteligenţa, despărţită în două partide în locŭ d'a fi încetatŭ cu sfăşiările şi certele, dă din nou semne despre tristele şi durerósele relaţiunĭ, în carĭ traesce. Dovadă eclatantă este vorbirea din adunare ţesută cu nisce terminĭ greoi şi aspri în loculŭ primŭ şi în alŭ doiiea abţinerea maiorităţii inteligenţei rom. din S.-Sebeşŭ, d'a participa la adunare, numai din motivulŭ că a fostŭ condusă de d. Piso.

Ĕtă discordia şi-a arĕtatŭ hidósa faţă şi în localulŭ celŭ mai săntŭ, şi la serbătórea cea mai principală a Românilorŭ. Ura şi inimiciţia nu-lŭ potŭ părăsi pe Românŭ nicĭ în ḑiua de astăḑi, când abia mai póte respirá de multele greutăţĭ şi loviturĭ, îndreptate ḑilnicŭ contra esistinţei lui. Ar fi de doritŭ ca sĕ se curme odată sfăşiările, făcĕndŭ locŭ bunei înţelegerĭ şi armonii.

Pre câtŭ a fostŭ de obscură şi unilaterală partea oficiósă a adunării, pre atâtŭ a fostŭ de veselă şi plăcută partea socială. După terminarea şedinţei la sunetulŭ musicei se îndreptară toţĭ spre locuinţa d-lui Vulcu, unde fruntaşii satului au aranjiatŭ o mésă bogată pentru două sute de persóne. Inteligenţi şi necărturarĭ, dame şi sătene se aşeḑară într'unŭ cercŭ frumosŭ în jurulŭ meselorŭ. Intre óspeţii mesei se puté zări în frontŭ şi unŭ domnŭ bĕtrânŭ, de altă naţionalitate, a cărui faţă simpatică, revarsă o rază plăcută în inimele ospitalilorŭ Romănĭ.

Acestŭ străinŭ fù d. pretore Roth din Sebeşŭ, care însoţitŭ de amabila sa fiică, a binevoitŭ a-ne onora.

Ca de comunŭ la astfelŭ de ocasiunĭ, s'au ţinutŭ şi aicĭ mai multe toaste. Dintre multele toaste, mai de însemnatŭ a fostŭ toastulŭ d-lui direct. alŭ desp. ţinutŭ pentru fericirea, sănĕtatea şi viaţa îndelungată a Pré Inaltului nostru împĕratŭ şi rege Franciscŭ Iosifŭ I. Acestuia a urmatŭ toastulŭ d-lui subpretore Savu, ridicatŭ în onórea Ilustr. sale d-lui Iacobŭ Bologa.

O sensaţiune plăcută a produsŭ unulŭ din toastele d-lui pretore Roth, care fiindŭ rostitŭ după cum i-a dictatŭ inima, ce nu dubitămŭ, pórtă caracterulŭ bunăvoinţei şi a interesării de sórtea poporului nostru. In acestŭ toastŭ, vorbitorulŭ luându-şĭ ca punctŭ de mânecare inscripţia de pe gimnasiulŭ evang. din Sebeşŭ: »Bildung ist Freiheit« prin cuvintele-i amicabile şi îmbărbătătóre, ne îndémnă la luminarea şi cultivarea poporului românŭ. In fine accentuézá, că scóla sĕ nu ne lipséscă. E de însemnatŭ încă că la apelulŭ d-lui subpretore s'a adunatŭ pentru scóla locală 17 fl. 50 cr.

Sosirea sĕrii a pusŭ capĕtŭ petrecerii, depărtându-se toţĭ cătră căminele lorŭ după ce s'a adusŭ o mulţămită ospitalilorŭ săteni, carĭ, ḑĕu, nu s'au simţitŭ pré la culmea fericirii, vĕḑĕndu-se înşelaţĭ în aşteptarea lorŭ, şi cumpeniţĭ la o mulţime de spese cu pregătirea de două septĕmânĭ pentru unŭ numĕrŭ mai considerabilŭ de óspeţĭ, decum au participatŭ.

Mulţăméscă fraţii Pienarĭ înţelegerii bune şi armoniei frumóse, ce esistă pe aicĭ, că adunarea din acestŭ anŭ a avutŭ unŭ resultatŭ atâtŭ de frumosŭ precum se va vedé din raportulŭ oficiosŭ!!?

Luptătorulŭ.

CORESPONDINŢA NÓSTRĂ DIN COMITATE.

Lugoşŭ, 5 Augustŭ 1884.

Serata de musică şi danţŭ anunţată de »Reuniunea română de cântărĭ« din locŭ pe ḑiua de 26 Iulie a. c. abia în 2 a l. c. s'a putută ţiné din causa timpului nefavoritorŭ.

Mai ântâiu conformŭ programei s'a cântatŭ din partea chorului »Reuniunei« piesele: 1. Călăreţulŭ de Czeka; 2. »Sorentina« de Schamain şi 3. „Junimea Parisiană« de Adam.

Tĕnĕrulŭ violinistŭ Iosifŭ Czeka, fiulŭ bravului conducĕtorŭ de chorŭ alŭ „Reuniunei române,« a binevoitŭ a ne încântá cu unŭ solo pe violină »Circasiana« de Bariot, acompaniatŭ la piano de fratele sĕu Otto Czeka.

Cu o dexteritate într'adevĕrŭ artistică a fostŭ esecutată acéstă grea bucată, ceea ce póte servi numai spre lauda tinerilorŭ artiştĭ. O deosebită şi plăcută impresiune au făcutŭ asupra on. publicŭ ascultătorŭ şi piesele esecutate de chorulŭ vocalŭ, dovadă aplausele frenetice şi strigările de »bravo« ce nu mai încetau. Cu deosebire însă, solo din „Sorentina« ne-a datŭ o nouă ocasiune de a admirá puternica şi sonora voce a renumitului tenoristŭ alŭ „Reuniunei" d. Franciscŭ Iacobescu, care şi în véra trecută a debutatŭ la Braşovŭ în ope-

---

FOILETONŬ.

Schiţă din rĕsboiulŭ romăno-turcescŭ.

Se luase Griviţa. Tĕnĕra armată română părea, că fusese de cândŭ e lumea totŭ în bătaiă. Dilele de rĕpausŭ o obosea mai multŭ de câtŭ grelele încĕrcărĭ cu Turcii. Ii plăcea de minune musica glónţelorŭ, şi în ḑilele, cândŭ nu o audiá, o omorá uritulŭ.

Ca sĕ le trécă din vreme, uneorĭ oştenii mai învĕrtiau câte o horă la sunetulŭ fluerului vre unui Dorobanţŭ; alteorĭ îşĭ spunea fie-care dorulŭ ce l'a dusŭ cu sine de acasă pe câmpulŭ de rĕsboiŭ, şi oftau adâncŭ bieţii Curcanĭ, căcĭ rĕu arde dorulŭ de părinţĭ, de soţiă şi de copii, dorulŭ de ţĕră; altă dată oficerii şi sergenţii îşĭ adunau ómenii lorŭ pe lângă dânşii, le povestiau din istoria patriei, despre rĕsbóiele vitejilorŭ domnĭ românĭ, şi soldaţii ascultau cu multă plăcere, căcĭ fie-care sciá, că e urmaşulŭ acelorŭ bravĭ ostenĭ, carĭ au băgatŭ din vechime atâta gróză în duşmanii ţĕrii

Ii vedéi aprinḑĕndu-se de dorinţa de a se încĕrá la momentŭ cu duşmanulŭ şi oftau amarŭ, că trebuiă sĕ mai aştepte cine scie câtŭ timpŭ.

Trecuseră câteva ḑile de rĕpausŭ. Bravii Dorobanţĭ credéu că nebunescŭ de uritŭ.

Erá într'o dup'améḑĭ. Intregŭ batalionulŭ se împărţise în grămeḑĭ, şi întinşĭ pe érbă povesteu Dorobanţii, unii de p'acasă, alţii păţăniile lorŭ, ca sĕ le trécă uritulŭ.

Intr'o grămadă, care erá aşeḑată mai la o parte, se vorbiá tocmai de timpulŭ celŭ scumpŭ, ce-lŭ perdŭ fără sĕ facă ceva.

— Da multe ḑile vomŭ mai stá noi fără trébă, mĕ fraţilorŭ? ḑise Stănică, unŭ voinicŭ de Curcanŭ ca unŭ bradŭ. — Ne-au lăsatŭ de uritŭ şi „purcelele" Turcilorŭ*) şi, ḑeu, stă sĕ crape fierea în mine de ciudă.

— Dór şi-o aduce Dumneḑeu aminte de noi, decă păgânii ne-au uitatŭ, rĕspunse unŭ altŭ Curcanŭ din grămadă, totŭ aşa de voinicŭ. — O sĕ plătéscă amarŭ şalvaragii**) vremea asta perdută.

Toţĭ se puseră pe gandurĭ, muşcându-şĭ buzele, că nu putéu sĕ dea năvală în tabĕra turcéscă, căcĭ descululŭ aşteptaseră; erau sătui şi ei până în gâtŭ de atâta tânĕlă.

Stănică, scoţĕndŭ unŭ oftatŭ adâncŭ, se ridică de pe iarbă, îşĭ luă puşca cu dĕnsulŭ şi, mergĕndŭ încetŭ şi gânditorŭ, se depărtă binişorŭ în tabĕră, fără sĕ se mai gândéscă la ordinulŭ celŭ aspru ce se dase, d'a nu eşi nicĭ unulŭ afară din raḑa taberii.

Unde a plecatŭ Stănică şi ce a păţitŭ pe unde a fostŭ, ne-o va spune elŭ mai târḑiu.

Sĕ rĕmânemŭ în tabĕră, lăsândŭ pe voinicŭ Curcanŭ sĕ-şĭ continue calea.

* * *

Sórele se apropiase de apusŭ. In tabĕră se făcuse o tăcere de mórte. Părea că toţĭ se gândescŭ la acelaşĭ lucru. Comandantulŭ şi oficierii batalionului se uitau şi ei trişti la voinicii Curcanĭ, carĭ toţĭ suferea de aceeaşĭ bólă: dorulŭ de a se bate.

*) Aşa numéu Curcanii sfărâmăturile ghiulelelorŭ turcescĭ.
**) Dela şalvarĭ, pantalonii largi ai Turcilorŭ.

— Dómne nu ne lăsá! resună deodată din diferite grămeḑĭ. N'apucă sĕ se pérḑă în aerŭ acestŭ oftatŭ şi o împuşcătură se audi.

— Susŭ copii! strigă comandantulŭ, şi Dorobanţii, ale cărorŭ feţe se înveseliră, într'o clipă fură în picióre cu puscile în mână, aşteptândŭ numai comanda de înaintare.

Comandantulŭ trimise îndată unŭ oficerŭ cu câţĭ-va soldaţĭ în direcţiunea de unde venise detunătura. Nu trecù multŭ şi oficerulŭ se întórse în grabă, spunĕndŭ că unŭ puternicŭ despărţĕmĕntŭ de Turcĭ e aprópe sĕ-i încungiure. Impuşcatura o dase sentinela cа semnalŭ.

— Inainte, pe ei! strigă comandantulŭ şi vitejii Curcanĭ, pe carĭ nu-ĭ mai încăpea pielea de bucuriă, ḑicĕndŭ unŭ: »Dómne ajută!« ca fulgerulŭ se repeḑiră spre Turcĭ, carĭ deja omorîseră sentinela.

Indată ce se apropiară de duşmanĭ, începură a trimite Dorobanţii glónţele lorŭ omorîtóre totŭ în carne vie. Nicĭ unulŭ nu-şĭ greşia ţinta, căcĭ, 'şĭ ḑiceau ei, ţéra păgubesce, décă se perde unŭ glonţŭ în vĕntŭ.

Ajunseră peptŭ la peptŭ. Incăerarea fù îngrozitóre; cădéu şi de-o parte şi de alta ca snopii. Şi trebuia fiecare Curcanŭ sĕ lupte câtŭ trei, căcĭ de treĭ orĭ mai mulţĭ erau Turcii, carĭ prin surprindere ocupaseră şi o posiţiune mai favorabilă.

Apusese sórele şi vitejii Dorobanţĭ luptau încă ca leii, căcĭ vedéu că puterea Turcilorŭ stă sĕ-i cuplesiască.

Dar o întêmplare neaşteptată şi ne mai pomenită făcŭ, ca bravii Curcanĭ sĕ se întórcă în tabĕră mândrii şi glorioşĭ.

reta »Craiu nou« înaintea numerosului publicŭ alŭ adunărei generale a „Asociațiunei transilvane.«

E de însemnatŭ că dimpreună cu chorulŭ românŭ, fiindŭ învitatŭ a cântatŭ și chorulŭ »Reuniunei sodalilorŭ germanĭ,« tiresce românesce cu asceptiunea piesei »Junimea Parisiana,« care din partea corului germanŭ s'a cântatŭ unguresce, ér de Românĭ românesce. Îndată după cântare s'a începutŭ danțulŭ, care cu unŭ entusiasmŭ demnŭ de inimile tinere s'a continuatŭ până în dalbe ḑorĭ.

Deși publiculŭ nu a fostŭ atâtŭ de numĕrosŭ, dupăcum se speră, totușĭ o cunună frumósă de dómne și domnișóre au luatŭ parte la acesta serată plăcută. Dintre dómne potŭ sĕ amintescŭ pe socia d-lui adv. Hațegŭ, dómna d-lui adv. Martinescu, d-na Cosgaria, dómna Prosteanu, ș. a. Dintre domnișóre au luatŭ parte d-șóra Vladŭ a judelui dela Curiă în Pesta, apoi d-șóra Sofia Martinescu, d-șóra Helena Diaconovicĭ din Reșița, d-șórele Csermelyi, d-șóra Sofia Florescu și altele multe, ale căroră nume, durere îmĭ suntŭ necunoscute. Venitulŭ curatŭ alŭ acestei serate, întratŭ în cassa „Reuniunei« se urcă la 40 fl. v. a.

Se vorbesce pre aicĭ, că d-lŭ V. Alexandri avêndŭ de cugetŭ a trece la băile dela Buziașŭ, se va oprí și prin Lugoșŭ.

DOROBANȚII DIN DOBROGEA.

„Poșta" din Galațĭ scrie următórele:

Aḑĭ, 17 Iuliu, E. Sea Suleimanŭ beiŭ, ministru plenipotențiarŭ alŭ Turciei la Bucurescĭ, condusŭ fiindŭ de d. Baroți, comandantulŭ divisiei active din Dobrogea, asistatŭ și de d-nii Persicénŭ, prefectulŭ județului, M. Cogălnicénu, I. Poenaru Bordea și consulii Franței și Engliterei, au inspectatŭ tabăra noului batalionulŭ de dorobanțĭ din Dobrogea, înființatŭ de curêndŭ. Toțĭ au rĕmasŭ deplinŭ mulțămițĭ de frumósa organisare și îngrijire a batalionului. Mai alesŭ soldațilorŭ musulmanĭ li se facŭ tóte menagiările cultului lorŭ; pe lângă batalionŭ se află în permanență unŭ hogea pentru facerea serviciului divinŭ alŭ ḑilei. E. Sa Suleimanŭ beiŭ a datŭ soldațilorŭ frumóse povețe, sfătuindu-i să servéscă cu credință și iubire nouĕi lorŭ patrii, astfelŭ cum a servitŭ Turciei. Apoi E. Sa a esprimatŭ viele sale mulțămirĭ d-lui generare Baroți și d-lui maiorŭ Vicolŭ, comandantulŭ batalionului, și tuturorŭ oficerilorŭ respectivĭ pentru escelenta organisare a batalionului dobrogénŭ. Presența ministrului plenipotențiarŭ turcŭ la acéstă inspecțiune și cuvintele sale au încuragiatŭ multŭ populațiunea musulmană de aicĭ.

DIVERSE.

O sinucidere. — Din Praga se scrie, că în ḑiua de 5 Augustŭ — Mercurĭ — s'a sĕvĕrșitŭ o îngrozitóre sinucidere într'o ospătăriă de acolo. Cântărețulŭ operei germane- Bertovsky, care avea sĕ cânte a doua ḑi pe Valențiu în »Faustŭ« ședea în ospătăriă și cina vorbindŭ cu ospeții hanului fórte veselŭ, când femeea lui tênără și frumósă, intră repede și strigândŭ cătră elŭ: »Uite-te dară, mâne nu vei cânta în »Faustŭ«, își înfipse unŭ cuțitŭ în inimă. Mai nainte de-a o putea Bertovsky împedecá de la sĕvârșirea sinuciderei, ea căḑu la pământŭ fără viéță. Bertovsky nu mai sciá ce face de durere. Soția sa ilŭ căutase tótă séra până ce-lŭ găsi în ospătăriă. Ea erá o femeă cultă, dar de-o fire tare excentrică. In ḑilele mai din urmă traiulŭ ei se ḑice, că i-a fostŭ nĕcăjitŭ și turburatŭ. La ea s'a găsitŭ o scrisóre închisă.

—x—

Unŭ păstrăvŭ uriașŭ. — Rónai Arpád, pĕdurarulŭ din Illivisce alŭ contelui Antoniu Sztaray, a aflatŭ în sĕptĕmâna trecută într'unŭ ochiu de mare de lângă Vihorlatŭ unŭ păstrăvŭ uriașŭ. Pescele de-o mărime uimitóre e de 108 centimetri de lungŭ, de 30 cm. de latŭ, la capŭ e lungŭ de 27 cm. și latŭ de 12 cm., ér la códă de 12 cm. de lungŭ. Acestŭ pesce are o greutate de 13 kilograme. Cei mai marĭ păstrăvĭ au de comunŭ o greutate numai de 3 punțĭ și sunt de douĕ urme de lungi. Despre unŭ păstrăvŭ numai aproximativŭ așa de mare încă nu s'a mai auḑitŭ. Țĕranii, carĭ locuescŭ în satele învecinate cu ochiulŭ de mare de multŭ timpŭ totŭ povestescŭ despre unŭ pesce miraculosŭ, dar nu le dă nimenea credĕmêntŭ. Dar étă, pescele miraculosŭ s'a prinsŭ. Pĕdurariulŭ a dusŭ pescele la contele Sztáray, ér acesta l'a trămisŭ la Budapesta.

—x—

Clavirŭ duplu. — A Kluzsinsky, constructorŭ de clavire din Budapesta a fabricatŭ unŭ clavirŭ duplu. Clavirulŭ are numai unŭ corpŭ și o basă de resonanță, însă posede douĕ claviature, Una dintre claviaturĭ dă sunete mai vii, ceealaltă sunete mai tîmpite, ceea ce este unŭ mare avantagiu la esecutarea pieselorŭ cu patru mânĭ. Clavirulŭ ocupă puținŭ spațiu.

—x—

Arderea palatului regalŭ din Atena. — Familia regală grécă tocmai se pregătea de drumŭ în patriă, după o scurtă visită la ducele de Cumberland în Gmunden, când sosi o telegramă, că castelulŭ regalŭ a fostŭ distrusŭ de flacărĭ. Castelulŭ a fostŭ construitŭ de architectulŭ din München Gärtner, curêndŭ după întemeiarea regatului Grecei în anii dela 1834 până la 1838, pentru tênĕrulŭ rege Otto. Castelulŭ erá o construcțiune colosală cuadratică, de unŭ aspectŭ monotonŭ, sĕmĕnândŭ unei casarme. Dară erá construitŭ întregŭ de marmoră și impunea prin valórea materialului. Erá așeḑatŭ la eșirea din strada Hermes și avé o priveliște mărĕță spre Acropole, spre mare și spre munții peloponesicĭ. In interiorŭ, castelulŭ erá întocmitu fórte modestŭ. Singură sala de balŭ, mare și în stilŭ pompeianŭ, făcea o impresiune favorabilă.

Cu ocasiunea stingerii focului au fostŭ rănite 29 de persóne, între carĭ și doi oficerĭ.. Ministrulŭ președinte Tricupis a statŭ la loculŭ sinistrului până la meḑulŭ nopții și a avutŭ și unŭ atacŭ de leșinŭ. Foculŭ a ținutŭ dela 11 óre a. m. până la 11 óre séra. Paguba e calculată la 500,000 fr.

—x—

In mijloculŭ trăsnetelorŭ. — Patru turiști din Sighetulŭ Marmației și unŭ tênĕrŭ omŭ întreprinḑĕtorŭ din Slatina au plecatŭ, precum ḑicŭ: »Maramaroși-Lapok« la o escursiune pe Salavanŭ, cu intențiunea de a petrece acolo séra și nóptea întrégă. Era unŭ timpŭ seninŭ când porniră, și erau veseli. Fiecare avea o pușcă încărcată. Au cutrieratŭ marea distanță, până ce în sfîrșitŭ au sositŭ sub unŭ copacŭ mare. Aicĭ au făcutŭ focŭ și 'șĭ-au așeḑatŭ armele sub înaltulŭ copacŭ. Nu peste multŭ timpŭ nuorĭ grei se arĕtară pe ceriu; începuse sĕ fulgere și tunetele din ce în ce totŭ mai dese erau, astfeliu că turistilorŭ li-arŭ fi plăcutŭ mai bine sĕ se afle ori unde, numai acolo nu unde se aflau. Sĕ încăldiau la focŭ, și frunḑișulŭ copacului, care înainte cu câte-va minute îi rĕcorea sub umbra sa, acum le șervia de cortŭ contra plóiei. Deodată urmă unŭ strașnicŭ fulgerŭ, unŭ puternicŭ trăsnetŭ, și în urmă o detunătură ce eșise din cele 4 pușcĭ, ér foculŭ la care sĕ încălḑiau turiștii, le sare cu putere în ochĭ astfelŭ că în clipele dintâiu gândiau totĭ că și-au perdutŭ lumina ochilorŭ. Toțĭ căḑură josŭ amețițĭ. După câtŭ-va timpŭ se deșteptară, sĕ frecară la ochĭ la lumina scânteilorŭ ce mai remaseră, priviau încremeniți unii la alții, sĕ vêḑă câțĭ au fostŭ nimerițĭ de trăsnetŭ? Toțĭ erau vii, dér unulŭ dintre ei nu 'șĭ puté mișca piciórele, celălaltŭ brațulŭ dreptŭ, ér la alŭ treilea 'i înțepenise gâtulŭ. Dar' fulgerile totŭ prin apropierea lorŭ șerpuiau, nu cutezau sĕ se atingă de arme, și numai mai târḑiu observară, că tóte patru pușcile s'au sloboḑitŭ, fără sĕ fi pusŭ cineva mâna pe ele. Au scăpatŭ turiștii și sunt sănătoșĭ acum, dar au luatŭ resoluțiunea, că nu sĕ vorŭ sui la locuri mai înalte, când barometrulŭ va fi scăḑutŭ.

—x—

Unŭ uriașŭ în opera din Viena. — Unŭ ḑiarŭ din Viena scrie următórele: Afișurile dela Opera Curții din Viena gemŭ de personage micĭ-mĕrunte; nu e minune decĭ décă publiculŭ admiră pe cei ce în adevĕrŭ suntŭ marĭ, chiar și décă nu au în teatru decâtŭ rolŭ passivŭ. Cei ce au cercetatŭ ierĭ representațiunea teatrală s'au împărtășitŭ de rara norocire de a puté vedé și admira pe celŭ mai mare dintre totĭ muritorii. Elŭ într'o logiă din parterŭ ședea, séu mai bine ḑisŭ erá tupilitŭ și la scenele mai interesante își scotea capulŭ din logiă, și ajungea cu creștetulŭ fórte aprópe de lampele din primulŭ etagiu. Necunoscutulŭ uriașŭ este din Boemia, dar nu face negoțŭ cu statura sa uriașă. Elŭ a fostŭ învitatŭ sĕ între și după culise, și câte-va balerine istețe cu mare iuțélă i se suiră pe umerĭ. Străinulŭ sĕ bucura multŭ de producțiunile balerinelorŭ, și se ḑice că plecândŭ de pe bină a dusŭ cu sine douĕ dame tinere în posunarele vestei sale.

—x—

Unŭ generalŭ honvedŭ. — Ḑiarulŭ »Szabadság« povestesce nisce interesante notițe din viéța generalului dela honvedĭ Andreiŭ Gaspar. Acestŭ generalŭ se trăgea adecă din țĕranĭ dela Kecskemét, a lucratŭ cu ciocanutŭ multă vreme, până ce fŭ luatŭ cătană, unde învĕță, sĕ citéscă. Fiind-că erá fórte dibaciu la călăritŭ fŭ] adusŭ la grajdurile curței din Viena, împrejurare, ce a favorisatŭ mai apoi înaintarea sa la rangŭ de generalŭ. Era de 40 anĭ, când se făcŭ maestru de călĕriă. Atuncĭ se însură cu o fétă de némŭ bunŭ din Bihorŭ și așa se făcŭ acolo și proprietarŭ. In lupta pentru libertate se distinse prin bravurile sale personale mai cu sémă. După ce fŭ pusŭ disponibilitate se făcŭ poștarŭ; dela 1868—1875 represintá elŭ cerculŭ electoralŭ alŭ Bihorului, dar după mórtea unicului sĕu copilŭ se retrase la moșióra sa, pe care nu a mai pututŭ s'o părăséscă căcĭ a muritŭ!

Bibliografiă.

A apărutŭ cartea: „Zur Geschichte der Sanitätz-Verhältnisse in Kronstadt," („Din istoria relațiunilorŭ sanitare ale Brașovului,«) de Dr. Eduard Gusbeth. După ce se ocupă de posițiunea și hotarĕle Brașovului, de relațiunile climatice ș. a., scrie unŭ mai mare capitolŭ despre epidemiile, ce au bântuitŭ Brașovulŭ, despre medicií din trecutŭ ai Brașovului; se ocupă de băile din acestŭ orașŭ, de întocmirea diferitelorŭ spitale și la sfĕrșitŭ se ocupă și de băile Zizinului, propunêndŭ unele înbunătățirĭ, ce ar trebuí sĕ se facă acolo. Cuprinsulŭ e de unŭ deosebitŭ interesŭ.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Pe cândŭ încĕrarea erá mai înverșunată și Turcii așteptau sĕ înfrângă óstea dorobânțéscă, nisce glónțe ce le veneu în spate, fără sĕ se scie de unde, căcĭ începuse a înmurgí, li făcură sĕ-șĭ pérḑă curagiulŭ. Se credéu încunjurațĭ de oștĭ românescĭ și nu se gândiau acum, decâtŭ încătrău sĕ fugă, ca sĕ scape de mórte.

Zăpăcițĭ se omorau unii pe alții și abia scăpă cu viéță o mică rĕmășiță din întreita oștire turcéscă, fugindŭ care încătrău putŭ.

Fiindŭ séră, Românii nu-i mai urmăriră, ci se întórseră în tabĕră, unde întinsera o horă, ca și cum ar fi fostŭ o ḑi de petrecere.

După ce mâncară, se puseră toțĭ la odihnă. Tabĕra se liniștí.

* * *

Ne aducemŭ aminte, că Stănică plecase din tabĕră încă de cu ḑiuă. Elŭ se strecurase binișorŭ, printre sentinele, cu pușca în mână și, cum mergea gânditorŭ, se pomenise deodată aprópe de-o tabĕră ruséscă.

Pe acĭ întâlnise o patrulă muscăléscă și se pusese la vorbă cu ea, cum pute și elŭ, mai pe românesce mai pe rusesce, căcĭ învĕțase și elŭ câteva vorbe. Pretinia se făcŭ răpede și începŭ a gustá când dela unulŭ când dela altulŭ din plosch'țele cu vutcă.

Bietulŭ Stănică se ametíse binișorŭ, era cum e mutulŭ mai vitézŭ. Se despărțĭ de patrula rusécă și, fiind sórele aprópe de apusŭ și aducêndu-șĭ aminte, că călcase ordinulŭ eșindŭ din tabĕră, o luă la piciorŭ îndĕrĕtŭ.

Frica de pedépsă și efectulŭ vutchei ilŭ făcură, sĕ pérḑă drumulŭ. Umblase aprópe o óră, când nisce împușcăturĭ ilŭ desmetecirá și-lŭ făcură sĕ se opréscă în locŭ. Nu se gândí multŭ și plecă în direcțiunea de unde se auḑiau detunăturile.

Stănică se pomení după vr'o ḑece minute în spatele Turcilorŭ, carĭ se încĕraseră cu batalionulŭ din care și elŭ făcea parte. Deși se cutremură observândŭ salvarii turcescĭ, nu-șĭ perdŭ cumĕptulŭ, ci, ștergêndu-se la ochĭ, se așeḑă după o ridicătură de pămêntŭ și începŭ a trage la glónțe în Turcĭ. Aceștia, observândŭ că cadŭ dintre ei, fiindŭ împușcațĭ pe la spate și neputêndu-șĭ esplică lucrulŭ, credură că suntŭ încunjurațĭ de Românĭ. Cum s'a sfĕrșitŭ încĕrarea o scimŭ.

* * *

Acum porni Stănică, veselŭ că speriase pe Turcĭ, spre tabĕră tocmai în direcțiunea unde se dase lupta. Loculŭ erá plinŭ de morțĭ și rănițĭ. Făcŭ câțĭva pașĭ și o voce curcănéscă ilŭ opri în locŭ.

— Ajută-mĭ, frate, sĕ mĕ ridicĭ și sĕ mergŭ în tabĕră, îĭ ḑise Curcanulŭ, care zăcea rănitŭ în iérbă.

Stănică se plecă, sĕ-lŭ ridice, și vĕḑŭ că erá unŭ Curcanŭ din cei cu carĭ stătuse de vorbă până nu plecase din tabĕră. Bietului Curcanŭ îi lipsiá o mână, i-o tăiase unŭ oficerŭ turcŭ. Stănică ilŭ luă de subțiorĭ sĕ-lŭ ducă, dar când voi sĕ plece, rănitulŭ îi ḑise:

— Nu așa, frate, eu am venitŭ aci cu pușca, care e a țerii și nu a mea, trebue s'o ducŭ îndĕrĕtŭ.

Lui nu-i păsá atâta' de mâna ce-o perduse, câtŭ de pușcă. Stănică i-o ridică de josŭ și i-o atârnă cu curéua de mâna ce-i rĕmasese.

Mergêndŭ spre tabĕră și observându-i sentinela, le strigă se stea pe locŭ. Sentinela se apropiă de ei cu bsioneta înainte, dar cândŭ îi zări, că suntŭ Curcanĭ, între carĭ și unulŭ rănitŭ, le lăsă calea liberă.

Ajunșĭ în tabĕră, rănitulŭ fŭ luatŭ în îngrijire medicală, ér Stănică dusŭ înaintea comandantului, care deja dase ordinŭ sĕ-lŭ caute ca p'unŭ desertorŭ.

Stănică povestí tótă întâmplarea și comandantulŭ, convingêndu-se — după o cercetare amănunțită — de adevĕrulŭ vorbelorŭ lui, — căcĭ Stănică erá modelŭ de soldatŭ, — ca sĕ dea o pildă celorŭ carĭ arŭ mai îndrăsní sĕ calce ordinele superiorilui, pedepsí pe Stănică cu unŭ arestŭ aapru de câte-va ḑile. După espirarea, pedepsii, comandantulŭ batalionului chiemă pe Stănică înaintea frontului și-i ḑise:

— Fiindcă ai călcatŭ ordinulŭ, care trebue sĕ fiă sfântŭ pentru orĭ ce oștênŭ, amŭ trebuitŭ sĕ te pedepsescŭ. Pentru vitejésca ta faptă însă, prin care ai scăpatŭ întregŭ batalionulŭ de peire și ai doveditŭ ce póte oștênulŭ românŭ, Marale Căpitanŭ alŭ țerii 'țĭ imortaliséză fapta, decorêndu-țĭ peptulŭ cu »Virtutea militară.«

Comandantulŭ îi atêrnă lui Stănică medalia pe peptŭ îmbrățișându-lŭ. Toțĭ oficerii se întreceu a-lŭ felicitá și Curcanii a-lŭ sărută, cu dorulŭ în peptŭ de a se purtá fiecare ca Stănică.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 8 Augustŭ st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.10
Rentă de aurŭ 4%	92.40
Rentă de hârtiă 5%	89.05
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	96.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.20
Bonurĭ rurale ungare	101.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.—
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.—
Bonurĭ rurale transilvane	101 —
Bonurĭ croato-slavone	100.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	117.
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	115.60
Renta de hărtiă austriacă	81.10
Renta de arg. austr.	81.85
Renta de aurŭ austr.	103.95
Losurile din 1860	135.20
Acţiunile băncei austro-ungare	860.—
Act. băncei de creditŭ ung.	315.25
Act. băncei de creditŭ austr.	313.50
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.74
Napoleon-d'orĭ	9.65½
Mărcĭ 100 împ. germ.	59.50
Londra 10 Livres sterlinge	121.50

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 25 Iulie st. v. 1884.

Renta română (5%).	Cump.	93½	vênd.	94
Renta rom. amort. (5%)	»	95⅜	»	——
» convert. (6%)	»	97¼	»	98
Împr. oraş. Buc. (20 l.)	»	34¼	»	—.—
Credit fonc. rural (7%)	»	102¼	»	103
» „ „ (5%)	„	90½	„	92¼
» » urban (7%)	»	101¾	»	102
» » » (6%)	»	97½	»	98
» » » (5%)	»	87½	»	88
Banca naţională a României	»	1385	»	1400
Ac. de asig. Dacia-Rom.	»	344.½	»	347
« » » Naţională	»	237½	»	—
Aurŭ	»	5·35.%	»	.—
Bancnote austriace contra aurŭ	»	2.07.	»	2.09

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 9 Augustŭ st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.12	Vênd.	9.16
Argint românesc	»	9.—	»	9.10
Napoleon-d'orĭ	»	9.62	»	9.65
Lire turcescĭ	»	10.88	»	10.92
Imperialĭ	»	9.85	»	9.87
Galbenĭ	»	5.65	»	5.68
Scrisurile fonc. »Albina«	»	100.50	»	101.50
Discontulŭ	»	7—10 % pe anŭ.		

Numere complete din „Gazetă“ dela 1 Ianuariu a. c. se mai află.

Acei domnĭ abonaţĭ ai noştri, carĭ au plătitŭ preţulŭ abonamentului pe una jumĕtate de anŭ séu pe unŭ anŭ, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugaţĭ a ne trimite diferenţa preţului urcatŭ dela 1 Aprile c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAŢIA „GAZ. TRANS.“

ABONAMENTE LA „GAZETA TRANSILVANIEI.“

se potŭ face la **1** şi **15** a fie-cărei lunĭ.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ		12	fl. v. a.
„ „ „	½ „	6	„ „
„ „ „	¼ „	3	„ „
Se acórdă abonamente şi lunare cu		1	„ „
Pentru România şi străinătate pe anŭ		36	francĭ
„ „ „ „	½ „	18	„
„ „ „ „	¼ „	9	„

Celŭ mai uşorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ sĕ binevoiéscă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea ḑiarului sĕ nu sufere nicĭ cea mai mică întârḑiere.

Administraţiunea.

Tipografia Alexi Braşovŭ.